

setmanari d'informació general i cultural

Any XXIII
Número 1.069
3 febrer 2017

1'70 euros

la veu

de Benicarló

Festa de la Carxofa

Climaestrat

CLIMATITZACIÓ & REFRIGERACIÓ

Avda. Maestrat, 15 Benicarló 964 46 00 77 E:mail:clima@climaestrat.com

OPINIÓ: "PEL·LÍCULES QUE NO VOREM A BENICARLÓ"

1069

la veu de Benicarló

DES DEL 18

D'AGOST DE 1995

Un pensament de carxofa

El divendres, la Carxofa de Benicarló es va vestir de gala per assistir al sopar oficial. El dissabte, l'olor del fruit a la brasa inunda la ciutat. I el diumenge, els infinits sabors de la carxofa omplen els stands dels restauradors de Benicarló a la demostració gastronòmica. No hi ha treva. Benicarló va celebrar el cap de setmana passat els actes grans de la XXIV Festa de la Carxofa, un esdeveniment que s'ha consolidat i ha aconseguit el reconeixement de Festa d'Interès Turístic Autòmic. Places hoteleres del municipi plenes durant tot el cap de setmana i carrers a vessar donant tribut a la reina del camp benicarlando, que va demostrar un any més que és capaç d'anar més enllà del bullit o la brasa.

I la festa ha de demostrar també que pot anar més enllà. A l'espera de les dades oficials, és més que

evident la baixada de públic que, per exemple, va haver a la demostració gastronòmica. Es parla de dos mil tiquets menys. Que són molts. Potser les previsions meteorològiques feren recular a més d'un. O potser els comentaris que s'han llegit a les xarxes socials fora altre dels motius. Si. Els benicarlandos no volen anar a la demostració perquè, a més de no poder vore res, van a espentes.

Cal fer un pensament i reconduir la festa. L'hem portat fins al més alt, i ha de créixer més, però ordenadament. No poden deixar que s'enfonse. En primer lloc, no es pot repartir el programa el mateix dimecres, quan per exemple les jornades del pinxo estan a punt de finalitzar. Encara que fora un xicotet esberrany, hauria d'estar disponible abans de Nadal, perquè hi ha molta gent que visita la nostra localitat en eixes dades i pregunta per la Festa.

Potser caldria plantejar que l'entrega de la carxofa d'or, per exemple, fora un acte obert a la ciutadania. Tenim el Magatzem de la Mar on podria quedar molt be l'acte. Pot ser la col·locació dels restauradors hauria de variar per deixar vore els aparadors. Potser, fins i tot, caldria establir un altre model de repartiment de racions, molt més racional. I ja ficats, caldria revisar els preus 'populars' de les jornades gastronòmiques. Tothom no pot gastar-se eixe dineral en un menú.

Siguem una mica crítics i fem un pensament. Bon profit.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa 1: a tots els llauradors de Benicarló. Es mereixen esta i totes les carxofes que els hi puguem donar. Sense ells, aquesta festa no seria possible. Gràcies per conrear esta terra que dóna com a fruit aquesta hortalissa tan preuada.

Carxofa 2: a tots els restauradors que, amb la nostra carxofa DO, que amb tanta estima conreen els nostres llauradors, ens fan uns plats d'una qualitat digna de les millors taules. Gràcies a tots.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

© COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

La carxofa necessita més promoció

CONTACTA AMB “LA VEU DE BENICARLÓ”

twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4

info

La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

www.3x4.info

La calamanda

benicarló al dia

diario digital de benicarló

Gran èxit de la Festa de la Carxofa benicarlanda

text REDACCIÓ

El divendres, la Carxofa de Benicarló es vas vestir de gala per assistir al sopar oficial. El dissabte, l'olor del fruit a la brasa inunda la ciutat. I el diumenge, els infinits sabors de la carxofa omplen els estands dels restauradores de Benicarló en la demostració gastronòmica. No hi ha treva. Benicarló va celebrar el cap de setmana passat els actes grans de la XXIV Festa de la Carxofa, un esdeveniment que s'ha consolidat i ha aconseguit el reconeixement de Festa d'Interès Turístic Autonòmic. Places hoteleres del municipi plenes durant tot el cap de setmana i carrers a vessar per rendir tribut a la reina del camp benicarlando, que va demostrar un any més que és capaç d'anar més enllà del bullit o la brasa.

LA CARXOFA DE GALA

Benicarló va viure divendres, la nit més emotiva de la Festa de la Carxofa. El Sopar de Gala es convertia en punt de reunió dels principals agents implicats en el cultiu i comercialització de la preuada hortalissa. L'acte, al que assistia una delegació de la ciutat agermanada de Saint Pol de Léon, a la Bretanya francesa, era també la reafirmació del potencial que té la festa, que aquest any compleix 24 anys creixent sense parar.

L'acte protocol·lari s'iniciava amb l'homenatge a Francisco Vallés, El Flare, recentment desaparegut i amb àmplies vinculacions en diferents àmbits socials. Paco va dedicar la seua vida al camp i a la lluita en favor dels drets dels agricultors, la festa de Sant Antoni, i la reivindicació del camp com a motor econòmic. Un vídeo servia per recordar la seua figura, glossada per amics i familiars. La seua dona, l'entranyable Rosita Arin i els seus fills, Rosana i Jaume, eren els encarregats de recollir el guardó.

Però el punt central del cerimonial va ser el lliurament de la Carxofa d'Or, màxim guardó de la festa, al xef valencià Ricard Camarena. El seu col·lega i amic Raúl Resino, va ser l'encarregat de presentar-lo, en un emotiu discurs que va dir molt d'aquesta nova fornada de xefs que treballen amb productes de quilòmetre zero i de primera qualitat.

L'encarregada de lliurar la Carxofa D'Or va ser l'alcaldesa de Benicarló, Xaro Miralles. Camarena, en el 2007 va aconseguir la seua primera Estrella Michelin i des d'aquesta data no ha parat de rebre reconeixements en quants projectes gastronòmics s'ha embarcat, entre ells tres sols Repsol pel seu actual restaurant gastronòmic, Ricard Camarena Restaurant. Camarena, és un cuiner defensor del producte de proximitat i del respecte absolut pel producte de temporada. I les carxofes, en la seua carta, solen ocupar un

ve de la p gina anterior

lloc destacat en aquestes dates. Amanides de carxofes, carxofes amb tòfona, marinades o combinades amb altres sabors. Camarena utilitza la seua especial intuïció per treure-li els sabors a la carxofa. I si és de Benicarló, millor.

El xef va manifestar ser "un fan declarat de la carxofa", que consumeix de diferents maneres." A la brasa, crua, bullida, amb tòfona", va recomanar. En els seus restaurants, va explicar, és un plat habitual i "arribem a tenir fins a tres plats diferents. Quan arriba el mes d'octubre ja comencem a fregar-nos les mans esperant la temporada. I si es retarda, ens posem nerviosos".

Pel que fa a la festa i el guardó que va rebre a Benicarló, es va mostrar " molt agraït. És més fàcil rebre premis a Nova York que a València". La Carxofa d'or, és per a ell "un guardó molt important per al nostre treball". Camarena es va mostrar sorprès pel volum d'actes que s'organitzen. "El treball que s'ha fet a Benicarló és molt important. Em sorprèn que es visca amb tanta intensitat i durant tants dies" va sostenir.

El pròleg de la gala va estar amenitzat per un quartet d'alumnes del Conservatori de Música de Benicarló format per Virginia Octavio (saxo soprano), Plácido Salvador (saxo alt), Aarón Lara (saxo tenor) i Pepe Monroig (saxo baríton).

DISSABTE DE TORRÀ

L'animada nit era el prelude dels nombrosos actes que el dissabte van tenir lloc a la ciutat i que van servir per glossar el sabor més humil de la carxofa. Els actes van començar al matí amb la celebració d'un taller de balls populars, que va tenir la seua aplicació pràctica a la tarda, amb el bureo que el grup Fartabelitres faria a la plaça de la Constitució. En el mateix lloc es duia a terme una nova edició de la fira de productes de proximitat, amb xerrades i tallers per a tots els públics. A les set de la tarda començava el repartiment de racions de la Torrà Popular. I és que a la brasa, amb el cor farcit d'oli del

ve de la p gina anterior

Maestrat i sal, se servia la preuada Carxofa de Benicarló als milers de participants que van acudir a la Torrà Popular.

Més de dos mil quilos del fruit amb denominació d'origen es van rostir a la plaça de la Constitució, a la vista dels comensals. L'acte, organitzat pel Consell Regulador de la DO, posava a treballar a un centenar de membres de l'organisme, als que van acompanyar representants polítics municipals. Ells, millor que ningú, saben donar-li el punt just al rostir de la carxofa, que a Benicarló es prepara d'una manera especial. Es talla la cua per deixar la base camusa. Després, sobre una taula, es dona un cop sec per obrir el cor, que és regat amb un bon doll d'oli d'oliva del terreny. Un toc de sal i la calor de la brasa serveixen per descobrir el sabor més humil i tradicional de la carxofa, però també un dels més saborosos. L'organització va disposar als voltants de la plaça de la Constitució llargues taules en les quals no faltaven els porrons de vi per acompanyar l'àgape. Més tard, començava la revetlla amb la qual es donava per conclosa una jornada que va comptar amb nombrosos actes.

Per la seua banda, més de tres-centes caravanes es donaven cita en l'avinguda Maestrat per participar en la concentració que ja s'ha convertit en un clàssic de la programació de la festa.

ve de la p gina anterior

DIUMENGE DE DEMOSTRACIÓ

El diumenge, al voltant de 20.000 persones van gaudir de la versatilitat de la Carxofa de Benicarló. La demostració gastronòmica va treure al carrer als restauradores locals, que van exposar en els seus estands nombrosos plats on l'ingredient principal era la reina del camp benicarlando. Des de creacions clàssiques, com a arrossos maridats amb fruits de la mar, a receptes més atrevides que converteixen la carxofa en unes postres. Els restauradores van preparar divuit mil racions, que van volar en temps record. Els comensals van adquirir un tiquet que, pel preu de set euros, donava dret a degustar tres racions i gaudir d'una beguda.

Per devorar-les (mai millor dit), res millor que les llargues taules que el consistori havia disposat al centre de la plaça de la Constitució, que es va convertir en un improvisat restaurant a l'aire lliure. Fins i tot la climatologia es va aliar amb els restauradores locals, regalant-los un magnífic dia de sol i bona temperatura. Així ho va destacar el regidor d'Agricultura, Domingo Roca, que es va mostrar agraït a tots els que han col·laborat perquè aquesta edició de la Festa de la Carxofa haja estat tot un èxit. Per la seua banda Xaro Miralles, alcaldessa de Benicarló, va mostrar la seua satisfacció pel bon resultat que ha tingut per a la festa el nomenament del xef Ricard Camarena com Carxofa d'Or. "Ha tingut molta repercussió, la qual cosa és bo per a la difusió de la festa, que és el que busquem".

El diputat a les Corts espanyoles per Compromís, Joan Baldoví, es va mostrar sorprès per la magnitud de l'esdeveniment, emoció que compartia amb el recentment guardonat amb una Estrella Michelin Raúl Resino. "He vist moltes festes gastronòmiques per tota Espanya, però mai cap com la de Benicarló", va assegurar Resino. La jornada servia també per promocionar el comerç local, ja que pastisseries, fleques i comerços de fruites i verdures, obrien les seues portes per oferir als milers de visitants els seus productes. Així, la majoria va tornar a casa amb uns quilos de Carxofes de Benicarló i algun que altre postre amb el qual alegrar la jornada. Des diumenge, els restaurants de la ciutat també ofereixen els menús de les Jornades Gastronòmiques de la Carxofa. Una manera molt sana d'afrontar l'operació bikini.

text i fotos AJUNTAMENT DE BENICARLÓ

La XV Volta a Peu pels Aljubs de Benicarló que organitza la Penya l'Arjup amb el suport de l'Ajuntament tindrà lloc diumenge 19 de febrer. La caminada s'emmarca en la Festa de la Carxofa i enguany tindrà un recorregut únic de 19 quilòmetres.

La Festa de la Carxofa es calça les sabatilles de caminar i es prepara per a una caminada que recorrerà alguns dels paratges més emblemàtics de Benicarló amb parada a dos dels aljubs que caracteritzen l'arquitectura popular del camp benicarlando, el del Puig i el de la Fossa del Pastor. El trajecte comptarà amb quatre punts d'avitallament amb fruita, beguda, pastes dolces, pastissos de carxofa i la imprescindible mistela per a calfar el cos. La marxa a peu sortirà a les 8:30 des del Pavelló Poliesportiu Municipal per a enfilem la rambla de Cervera, passant per la gravera i el corral de Cabres. Després, buscarà el camí que discorre paral·lel a l'autopista fins arribar a l'aljub de la Fossa del Pastor.

Per camins flanquejats per tarongers i oliveres, els caminants emprendran la pujada al Puig fins arribar a l'ermita dels Sants Màrtirs a través d'una sendera. El descens portarà els participants en l'expedició al barranc d'Aiguadoliva, per buscar el segon aljub de la jornada, el del Puig. A partir d'aquest punt els caminants enfilem la tornada al casc urbà fins arribar de nou a l'avinguda de Catalunya, on els participants podran tastar un plat de la tradicional olleta benicarlanda que prepararà la penya Setrill. El regidor d'Agricultura, Domingo Roca, ha agraït als integrants de la penya la recuperació d'aquest plat de la gastronomia local i ha dit que l'olleta «permetrà recuperar les forces després de 19 quilòmetres de caminada» i es condimentarà «amb carxofa de Benicarló i les penques del cardet pelades a mà».

El president de la penya l'Arjup, Eloy Cerdá, ha recordat que les inscripcions per a participar en la Volta a Peu pels Aljubs es poden formalitzar fins al dia 7 de febrer a través del web www.hj-crono.es

Les persones que vulguen fer-ho presencialment, hauran d'adreçar-se a la Cambra Agrària els dies 8, 9, 10 i 11 de 9:30 a 13 h i de 16:30 a 20:00h. Les inscripcions inclouen l'assegurança, samarreta tècnica de màniga llarga, bossa, regal del patrocinador, cassoleta i degustació de l'olleta. El regidor d'Agricultura i el president de la penya l'Arjup han subratllat «la col·laboració de totes les empreses privades, associacions, penyes i particulars que fan possible aquesta ruta a través dels nostres aljubs».

19 de Febrer

XV Edició

Volta a Peu pels Aljubs Benicarló

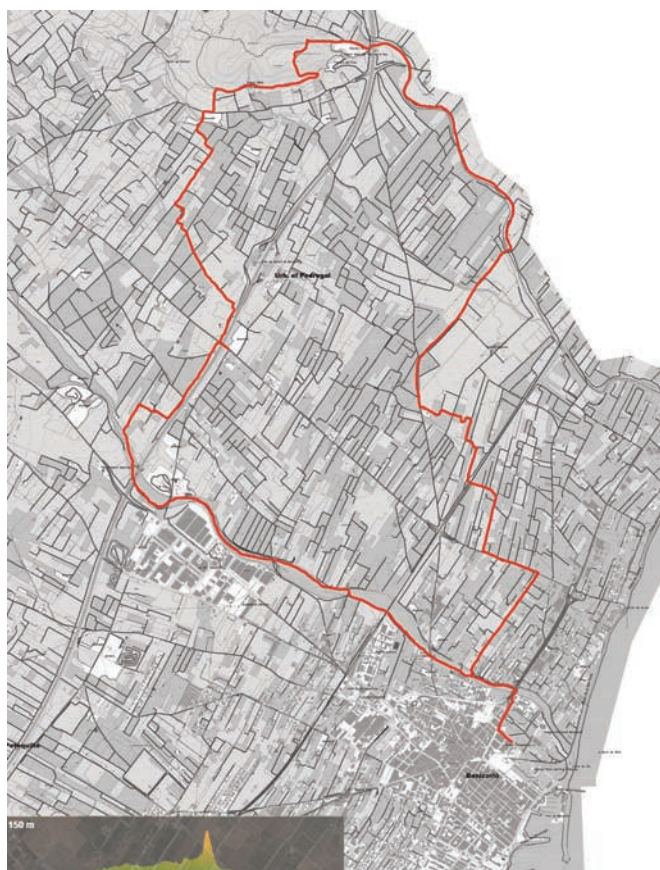
Recorregut:
Nivell iniciació - intermedi
19KM

SORTIDA:
8:30
Pavello Poliesportiu

Organitza:
Ajuntament de Benicarló
L'ARJUP

INFORMACIÓ I INSCRIPCIONS:
f (Volta a Peu pels Aljubs Benicarló)
PRESENCIALS: Dies 8, 9, 10 i 11 de Febrer. (Dia 11 sols matí)
 Horaris: de 9:30h a 13:30h i de 16:30h a 20:00h. Lloc: Càmera Agrària de Benicarló
 ONLINE: hj-crono.es (fins als 7 de Febrer) PREU ONLINE: 8€

PREU PRESENCIALS: 10€.
 Inclou: Participació amb assegurança, avitallament, samarreta, got reutilitzable i olleta

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

En primer lloc, senyora Garcia, m'haurà de permetre que li done la més sincera enhorabona per ser, segurament, la única revista local amb tants de números digitalitzats a un repositori tan prestigiós com el de la Universitat Jaume I. D'aquesta manera, tothom té al seu abast els exemplars de la seua publicació fins el 2012. Tota una fita que està a l'abast de ben pocs. Aprofitant un dels eslògans més famosos del pioner publicista Pepe Palanques, podríem dir que l'UJI prestigia tot allò que digitalitza.

Per a no perdre'm, avui faig compte de seguir l'ordre dels temes segons vana apareixent a la revista, i quan s'haja acabat l'espai o les idees, acabar. Perquè encara no he començat i ja tinc ganes d'acabar.

Com no podia ser d'una altra manera, el tema de la setmana havia de ser el temporal. Aquest és un assumpte que també sol ser cíclic, com ara Sant Antoni o la festa de la Carxofa, però la seua cadència no és la mateixa. Així com el altres són anuals i no fallen mai a la cita, un temporal tan fort com el que hem tingut aquest any es fa més de pregar i no ens visita tots els anys. Certament ha estat un fenomen atmosfèric espectacular, intens i -malgrat tot- una preciositat per als que ens agrada la natura en estat pur, quan la mar diu que vol recuperar allò que l'home ha volgut usurpar-li. La mar està molt tranqui-la la majoria de l'any, però quan ella diu allà vaig, ja ens podem llevar tots del davant. Ella no coneix de dics, de barreres, d'espigons ni de tones i tones de sorra artificial

procedent de muntanyes fetes puré per la agressiva mà de l'home. Quan ens pensem que tenim les millors platges, els millors passejos marítims o les millors instal·lacions, arriba la nostra mar i diu que ací mana ella, que tot això ho tenim perquè ella ho ha consentit, però que ara ens vol deixar clar qui mana ací. Llavors ens envia els seu clar missatge, que deixa les nostres platges com el Gallo de Morón.

He llegit amb autèntic deler la notícia de la pàgina sis titulada "Fitur". Quasi pàtria dir que m'ha produït el mateix plaer que una crònica fallera. Tot carrega de tòpics al voltant de turisme que any rere any sentim una vegada i una altra. Les paraules buides dels polítics ens recorden la inutilitat de plans i més plans turístics que, al cap i a la fi, no ens porten enlloc. M'ha agradat especialment això de que ara som una "diana turística". Des de que Palanques -el torno a nomenar perquè no ho puc resistir- va dir allò de que "Benicarló tiene ribetes falleros" o lo del "triángulo turístico", no n'havia sentit una altra de tan bona. Reunions amb agents turístics, consolidació d'estratègies, suma de factors i atractius, ingredients diferenciadors, potencial que cal promocionar, destinació turística de primera fila...

Molt ben explicat tot això dels pinxos de la Carxofa, amb detall i sense fissures. Sabem quins són els premis, qui els ha guanyat. també sabem que l'any passat el guanyador va ser per al Llum d'oli, que enguany s'ha emportat el tercer premi... un moment... Llum d'oli? Aaaaah! clar. El candil! Se'ls podria suggerir un canvi de nom. La veritat és que sona molt millor el nom que li han posat vostès que el que té.

Excel·lent, com sempre, l'article de Joan Heras al voltant de la ràdio i la seua ferma permanència que l'ha feta imprescindible per tal d'estar ben informats.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

textLA COLLA DE TAFANERS

Dins del carxofar

Bé, ara, després del sopar de la carxofa, podem dir, sense por a errar-nos que, definitivament, ha començat el mes de la carxofa. Els pinxos van ser els entrants del plat principal i el sopar, amb la torrà i la demostració gastronòmica, el tret de sortida. Ara tenim tot el mes per a degustar fins a la sacietat tot un món de receptes carxoferes en molts restaurants de la ciutat. Però bé, tornant a l'opípar sopar, tenim entès que per quedar com cal hi van a anar la flor i nata de la politiqueria local, comarcal i autonòmica, i estatal... sense excepció. I és que davant de tan magne esdeveniment, ningú es podia permetre el luxe de no sortir a la foto que marcaria el tempo del nou període carxoferil que estàvem a punt d'encetar. Sí, Benicarló respira un olor especial que no res té a veure amb al que normalment un es troba quan baixa per l'estació... per exemple. El metà acumulat en aquest cap de setmana, sens dubte, podria, fins i tot, si el canalitzarem, servir-nos per a fer baixar el preu del rebut de la llum si fos utilitzat en qualsevol d'eixes centrals de cycle combinat que cremen gas per a produir electricitat. I no us penseu que ho diem a broma perquè, a més, ens ve per davant un mes de fred que, casualment, coincideix amb el nostre mes carxofer. Una possibilitat? Ciència ficció? No tenim ací que faça laboratoris d'idees? Doncs igual que un dia un

descendent d'una notable família llauradora va patentar la graella especial per torrar l'insigne inflorescència, ¿qui ens diu que un altre no es traurà del barret la manera d'aprofitar en benefici del comú la gran quantitat d'energia que es despendrà amb l'excusa de les carxofes en les pròximes setmanes?

Entrant de declaracions de Compromís amb carxofetes tendres del poder

I parlant del Sopar de Gala, es curiós això que comentàvem abans de l'assistència dels polítics locals. Ens vam adonar que hi havia una taula plena... de militants de Compromís. I té alguna cosa

estranya que els de Compromís vagin al sopar de la carxofa? Què passa, que no tenen dret a degustar-les com la resta de mortals? Doncs la veritat és que sí, que això hauria de ser una cosa normal. Ara bé, tenint en compte que des que estan els actuals representants a l'equip de govern, s'havien negat a fer-ho... Que no us ho creieu? Cap problema, mà d'hemeroteca i.. bingo, ací ens ensenem la notícia d'una nota de premsa del 2015 dient que no consideraven l'acte adient per anar. Ep, aleshores ara que ha canviat? Doncs pel que sembla va vindre un senador d'eixos de pes del seu partit i calia passejar-lo! Així que, quan són figues, són raïms, tots mudats i en comitiva a la carxofada. No cal patir per les flatulències si és per una bona causa i si se les han de menjar, a les seues paraules ens referim, amb carxofeta sempre estaran més gustosetes. Coses que passen!

Invasió subtil

Continuem amb la carxofa, que va donar durant el sopar i després per a bastants comentaris. A l'endemà, allí els teníem, els regidors, torra que torraràs carxofes,

Compromís no assistirà al sopar de gala de la Carxofa

Publicat el 19 gener 2014 en Actes. Local. Notícies

M'agrada 107 Tuit

Ni els regidors, ni cap representant del grup polític Compromís de Benicarló assistiran al sopar de gala organitzat per a este divendres dins de les festes dedicades a la Carxofa de Benicarló

ve de la p gina anterior

com els primers. I què vam vore que ens va cridar l'atenció? El convidat! Però no el de TV3, sinó a tot un regidor del poble del costat... de Vinaròs! (en aquesta efemèride sí que ens permetre dir-ne el nom, però sense establir cap precedent, eh!) I òbviament, ja que estem, de Compromís. Allí estava el xicot torrant carxofes amb tota la bona voluntat fumant-se com tota la resta de torradors. Certament, un gest que l'honora per acompanyar-nos en aquesta festa tan nostra. Ara només caldrà la reciprocitat i vore un benicarlando, regidor, a la festa del llagostí... tot i que siga cruspint-se'ls. Encara que algú va gosar dir que estava omplint les carxofes de lluentons i purpurina... Segurament parlar per no callar, que diria algú.

solapa i no la va deixar a casa en cap dels actes als que va acudir (la insígnia, és clar, de vestit sí que es va canviar).. Un pin de carxofa molt etxurat. Sí senyora, un gest que diumenge li agraien els restauradors. Perquè si en un acte la nostra alcaldessa es va lluir com a tal, com el pin, va ser precisament allí entre les parades. En totes va tindre una paraula amable i de suport al treball fet pels restauradors, amb un somriure a la cara durant tot l'acte. El comentari general de la gent va ser la diferència entre l'anterior alcalde i Miralles. I és que la realitat és així, no hi havia color.

Encerts i desencerts

Per cert, un parell de comentaris més. El primer, la nostra alcaldessa sembla haver après molt bé això d'estar a tots els llocs (de Mundo segurament). I és que tot i la festa carxofera, també va assistir a la presentació fallera de dissabte. Un tafaner que hi vam enviar com a corresponsal en zona de conflicte la va vore a primera fila. I el segon, que també va ser comentari general: a la demostració no hi vam vore Manolito a la parada del seu restaurant. Devia estar disgustat per les queixes del sopar de gala? I és que les sopetes amb perdigons i la bola de gelat al plat, amb algun comensal Michelin que hi havia, com que no... En fi, quines coses que passen ací quan hi ha festa, veritat? I això que nosaltres som discrets, que si mirem les xarxes socials... els que fem riure som nosaltres.

Qui té fam, somia rotllos

Bé, tanquem la carxofa, tot i que ens queda tot un mes per afatar-nos-en si ens dóna la gana. Els tafaners ja estem mirant si convencem l'amo d'aquesta publicació perquè s'estire una mica i aprofita algun dels menús de la carxofa per invitar-nos a un soparet.. No cal que siga de gala, només que pague ell els altres ja fariem festa! Diuen que d'il·lusió també es viu i per això a vore si tenim una mica de sort i almenys cau algun pinxo amb cerveseta. Ja us ho contarem.

Més visitants il·lustres

I clar, els de Compromís, que enguany sembla que anaven a per totes, no podien fallar a l'última part de la festa. Faltaria més! I així, van rematar la faena a la Demostració Gastronòmica presentant-se amb el diputat a les Corts Espanyoles Joan Baldoví. *Toma que toma*, que dirien a Madrid! Allí teníem l'alcaldesa acompanyada del diputat Joan Baldoví encapçalant la comitiva oficial. Tots dos van fer la volteta, saludant a dreta i esquerra els nostres restauradors. Fins i tot li van demanar la seua opinió sobre la festa i Baldoví es va manifestar molt admirat. I correcte. Políticament correcte. Ara, minuts més tard, el van fer seure a la taula del programa Política i Mistela, que s'emetia en directe per Ràdio Benicarló... i ací es va embolicar la coca amb fulls de carxofa. Tota la plaça es va assabentar de l'opinió que el senyor Baldoví té de Rajoy i de la seua política. Tant, que fins i tot va haver-hi qui es va apropar al lloc des d'on s'emetia el programa per recriminar-li que vinguera a fer política en una ocasió festiva com aquella. Certament hi ha gent per a tot. I és que realment el que va fer Baldoví va ser respondre a les preguntes dels entrevistadors... que potser no tingueren tot el tacte que cal en un acte d'aquestes característiques. No res, que les declaracions van alçar butllofes entre els sectors més conservadors de la ciutat, que en tenim uns quants, que no van tardar a fer sonar la seua trompeta a les xarxes socials... i davant del mateix Baldoví. Entre uns i altres volent-li llevar el protagonisme a la que realment era la reina de la festa: la carxofa, que és l'única reina que ens cal...

Colors

Va, i posats a contar, com que ací ho contem tot, també us contarem que l'alcaldesa va exercir al llarg de tot el cap de setmana de perfecta amfitriona. Divendres es va presentar al sopar de gala amb una carxofa d'argent a la

RETARD EN LA DIFUSIÓ DEL LLIBRET DE LA FESTA DE LA CARXOFA

text PP BENICARLÓ

A punt de començar el cap de setmana gran de la Festa de la Carxofa de Benicarló 2017, el Partit Popular ha criticat el retard amb el qual s'ha distribuït el llibret d'esta Festa d'Interés Turístic Autonòmic, que portarà els propers dies milers de persones fins a Benicarló.

El regidor popular, José Antonio Simó, ha destacat les queixes que els han fet arribar restauradors i veïns davant este retard. Per a Simó es tracte d'una falta de previsió de les regidories d'Agricultura i de Turisme "ja que s'ha repartit el llibret esta mateixa setmana, quan el primer dels actes estava programat el dia 20 de desembre i les Jornades dels Pinxos estan a punt d'acabar". Espero que en els propers anys es tinga en compte i es repartisquen a l'inici de la festa".

"L'incert alberg" de Josep Igual, a la Peña Setrill

text i fotos PENYA SETRILL

Es va presentar a la nostra penya l'última obra de Josep Igual Febrer, "L'incert alberg". Es tracta d'un dietari on l'autor ens fa partíceps de la seua visió diària de la realitat a través d'una gran literatura i una molt variada gamma de recursos literaris i un magnífic vocabulari. El treball va estar presentat d'una manera molt acurada per Carles Lluch Fernández. Enhorabona!

El Ciclo Calle

text J. GUILLEM

Si el *Ciclo Calle* de l'Avinguda Marqués de Benicarló l'hagués posat en marxa l'antic govern del Partit Popular estaria indignat. Molt indignat. Segurament, afirmaria que la bicicleta no era més que una excusa per convocar els mitjans de comunicació i fer-se la foto amb la consciència disfressada de verd. Probablement, també faria ironia amb el fet que la gent de dretes, acostumada als cotxes d'alta gamma, ignoren les tècniques i els enginyers d'aquest cívic bicicle. Però resulta que l'han inaugurat els ecologistes, els de les bicis, els que saben de què van tots aquests invents per contaminar menys, salvar balenes i ser millor persona.

Torbat com vaig quedar en veure tan celebrada inauguració, he passat hores i més hores observant el comportament dels vehicles per detectar allò que els qui en saben veuen i jo no sé veure. Malgrat l'esforç, no he sabut notar cap canvi significatiu. He suportat pluges, fred i neu, he pres anotacions, he enregistrat vídeos, he saludat veïns i veïnes, he contrastat teories, he fet pinxos de carxofa, he

elaborat informes i he debatut per les cafeteries, però m'ha semblat que els ciclistes segueixen igual de desprotegits que abans dels senyals. Els ninotets pintats al carrer quasi passen desapercebuts mentre que les reduïdes dimensions dels rètols d'entrada al Ciclo Calle no intimiden per a res els motoritzats conductors. En definitiva, que sense una senyalització més contundent (a l'estil del creuament lecla / Pizarro), la timidesa del nou Ciclo Calle és tan decebedora com veure Karlos Arguiñano anunciant sopes industrials fetes a casa.

L'IES JOAN COROMINES DE BENICARLÓ ESQUÍ A PAL-ARINSAL ANDORRA

text i fotos IES JC

L'alumnat de l'IES Joan Coromines de Benicarló ha anat a esquiar a Pal-Arinsal a Andorra la setmana del 23 al 27 de gener de 2017, acompanyats pels professors Javier Mateu i Carme Alonso del departament d'Educació Física.

S'ha fet grup amb l'IES Alfred Ayza de Peníscola. L'experiència ha estat molt positiva perquè a més de fer una gran amistat amb l'altre grup s'ha gaudit de la pràctica d'esquí.

Hem tingut un temps variadet per a la pràctica de l'esquí. Dies de sol i dies de neu, molta neu, que no ha impedit fer l'activitat. La neu estava immillorable, espectacular.

Tot l'alumnat ha gaudit de la unitat d'activitats a la natura en la pràctica de l'esquí alpí. Aquest any molts alumnes eren d'iniciació i van millorar moltíssim. La resta va gaudir molt per la quantitat i el bon estat de la neu.

Aquesta setmana serveix, a més de fer una pràctica esportiva important a la natura, per millorar la convivència i germanor amb altres grups.

També es va gaudir de Caldea, els alumnes van gaudir de les aiguës termals amb els companys, del ball improvisat a l'hotel, de la tarde de compres, del sopar al Burguer King i de la discoteca.

Una setmana, per a molts, inoblidable.

DIA DE LA PAU AL MARQUÈS

text CPMB

Al nostre centre, hem celebrat el Dia Escolar de la No violència i la Pau. Durant la setmana anterior vam treballar a les classes què significa la "PAU" i férem murals als passadissos sobre el tema. El diilluns dia 30, vam sortir al pati i entre tots els alumnes construïrem dos cors gegants i les lletres de la paraula PAU.

La nostra directora Mª José, ens va explicar un conte sobre la Pau i després, els alumnes de 4t curs van llegir i explicar un recull de paraules i frases, algunes d'elles en anglès, que ens ajuden a construir-la: Amistat, dialogar, generositat, peace, alegria, ser pacífic, ajudar, help, compartir, companyerisme, solidaritat... A continuació cantàrem junts la cançó "Color esperanza" i vam fer una solta de coloms. Tot plegat per a que la PAU entre al nostre cor, a la nostra escola i al nostre entorn. Entre tots podem fer un mon millor.

PEL·LÍCULES QUE NO VOREM A BENICARLÓ

Els Dies Gloriosos

text JOSEP MANUEL SAN ABD N

9 – XII – 2016

Si diem que hem vist una pel·lícula l'argument de la qual és que el protagonista condueix un autobús, que escriu poemes i que per les nits ix a passejar el gos, segur que ningú se sentirà atret per anar a veure-la. Tanmateix amb aquest senzill argument el director Jim Jarmusch signa una autèntica obra mestra, *Paterson*. Un prodigi de narració, una pel·lícula minimalista en què cada seqüència es filmada amb precisió d'orfebreria. Un film poètic, bell i captivador.

30 – XII – 2016

Visita a l'església de Sant Nicolau a València. S'accedeix pel carrer de Cavallers, per una porteta discreta i un estret passadís. uns metres més amunt d'on en temps estava el mític cafè Lisboa, centre de tertúlies d'escriptors, polítics i de tot tipus de fauna que pintava alguna cosa en la València dels anys 70 i 80 del segle passat. Per als oficis religiosos l'accés està a la plaça de Sant Nicolau on es troba la façana principal del temple.

D'aquest temple ja se'n parla al Llibre del repartiment de l'any 1239. Des d'aleshores ha passat múltiples vicissituds i s'han anat incorporant diversos estils arquitectònics.

Aquest any que ara acaba ha estat notícia perquè s'han restaurat els 1900 metres quadrats de frescs de l'artista barroc Dionís Vidal, a més de les façanes i les vidrieres. Un treball que ha durat tres anys i que ha portat a terme un equip de la Universitat Politècnica de València.

Degut a aquestes pintures de Dionís Vidal, el temple és conegut popularment també com la Capella Sixtina de València. El barroc no és un estil que m'entusiasme, per això la visita no em produeix especial emoció, però he de reconèixer la bellesa objectiva de les pintures i el magnífic treball de restauració que s'ha portat a terme. Un exemple a seguir perquè sovint els valencians mostrem una gran desídia amb el nostre patrimoni.

Al Teatre Principal de València fan *Pinoxxio*, espectacle a càrrec de la companyia de dansa Ananda Dansa. Els seus directors, Edison Valls i Rosángeles Valls, s'han inspirat per a aquest muntatge en l'obra de Carlo Collodi. Un espectacle totalment fascinant. Els ballarins – intèrprets, sobretot Ana Luján i Toni Parisi, la música de Pep Llopis interpretada en directe l'Ensemble Orquestra Simfònica Verum, l'escenografia, la llum, el vestuari...ens embolcallen en un mon de somnis i fantasia. Fantàstic.

Comancheria és el desafortunat títol amb que s'ha estrenat a l'estat espanyol *Hell or high water*, una magnífica pel·lícula dirigida per David Mackenzie. Dos germans, un dels quals acaba de sortir de la presó, decideixen dedicar-se a robar sucursals d'un banc per salvar la hipoteca de la finca de la seua mare que ha mort recentment. El banc que assalten és el mateix amb el que tenen subscripta la hipoteca. La seua pista és seguida implacablement per un veterà policia a punt de jubilar-se, interpretat magníficament per Jeff Bridges. Això condueix a un tràgic final en què s'endevina que els supervivents tindran temps de pair el seu dolor, probablement amb alguna trobada conjunta.

La pel·lícula és un western modern que es desenvolupa a Texas, en un paisatge desèrtic i polegós, enmig del qual destaquen els pous de petroli. Malgrat la riquesa que se suposa que proporciona el petroli, tots els personatges que hi surten són bastants desgraciats, des de la cambrera del bar de carretera, que depèn de les propines per a completar el seu sou, els policies que arriegen la seua vida per defensar els diners de la banca, fins als propis empleats de la sucursal. És significatiu el que diu un ancià al ser interrogat per la policia, cito de memòria: "està molt bé que roben el banc que fa trenta anys que ens roba." Un capitalisme aparentment anònim sobrevola per damunt d'ells i condiciona les seues vides.

Comancheria també ens parla de l'amor. El germà que surt de la presó no té res a guanyar, no té cap part en l'herència, fa els atracaments per ajudar el seu germà. Aquest vol salvar la finca, perquè hi ha petroli, però no pensa en ell, pensa en els seus fills. Està fastiguejat que la seua família durant moltes generacions ha viscut en la pobresa.

Ens parla també de l'amistat. El policia interpretat per Jeff Bridges té un ajudant mestís, a qui continuament fa retrets, però a qui estima fraternalment.

La pel·lícula, amb un extraordinari guió de Taylor Sheridan, és densa, reflexiva, emocionant. Inoblidable.

NOVA AVINGUDA DE L'ESTACIÓ

text NAT LIA SANZ

Benicarló ordenarà el trànsit que envolta l'estació de tren. Es tracta, com va assenyalar l'alcalde, Xaro Miralles, d'una de les apostes més fortes dels nous pressupostos municipals, que s'aprovaran en breu.

El consistori ha dissenyat la reordenació de l'espai, les obres del qual es realitzaran de forma paral·lela a la urbanització d'aquest sector. És l'empresa química IFF, propietària de la major part dels terrenys, l'encarregada de realitzar l'obra, gràcies a un conveni que va signar amb el consistori. Miralles va detallar que les obres consistiran en la prolongació de l'avinguda de Felipe Klein, on està situada l'estació, fins al Riu Sec. Per a això el consistori "enderrocarà els habitatges que hi ha al costat, que són de la nostra propietat" i que es troben abandonades. En aquest espai "es construirà un pàrquing de gran capacitat" que ajudarà a descongestionar la zona en hores punta. A més, "s'urbanitzarà tota la plaça que hi ha davant de la façana de l'estació", la qual cosa permetrà una optimització de l'espai.

L'obertura del vial cap al riu permetrà que els vehicles tinguin un circuit circular per descongestionar el trànsit, ja que "s'obrirà un vial nou sobre la façana est d'IFF, que unirà el carrer paral·lel a la rambla amb el passeig de Febrer Soriano". D'aquesta manera, es millorarà l'accés a l'estació de ferrocarril i s'evitarà el coll d'ampolla actual que dificulta el trànsit d'entrada i sortida de l'estació. Miralles es va mostrar convençuda que "aquesta obra millorarà la nostra imatge turística" ja que l'estació es comparteix amb Peníscola i són molts els viatgers que arriben a ella al llarg de l'any. L'alcalde de Benicarló va explicar que "espero que durant la primera quinzena de febrer es puguin aprovar els pressupostos". En aquests moments l'equip de govern està contrastant amb els serveis tècnics la manera d'integrar les subvencions proposades en el document. L'objectiu és "que puguin ser subvencionades pels fons DUSI".

Copisteria-Llibreria GRÈVOL

-Còpies de tot tipus i tamanys Sant Blai, 2. Benicarló (12580)
 -Llibreria General i Musical Tel.: 964 475 698
 -Papereria e-mail: lc1grevol@telefonica.net
 www.copisteriagrevol.com

EL SETRILL I SANT ANTONI

text i fotos PENYA SETRILL

La Penya Setrill es va sumar a la celebració de la Festa de Sant Antoni amb la seua típica "torrà". Una gran festa, divertida, amb lloes, coques, vi dolcet, músiqueta de Sant Antoni, i... una mica més de colesterol.

Els jugadors del Club Ajedrez Benicarló derroten al Masdenverge

text VICENT FERRER foto CAB

Diumenge passat 29, es va disputar la segona ronda de la Lliga Catalana 2017. Els tres equips del Riu Sénia Benicarló van jugar en la seua seu, amb bons resultats per als seus jugadors.

El Riu Sénia Benicarló A, es va enfrontar al Masdenverge B, amb el resultat final de 5,5-2,5 favorable a l'equip benicarlano. L'equip va estar format per Jorge Gutiérrez "Chapu", Enoc Altabás, Daniel Domínguez, Vicent Villarroya, Ernesto Albalat, José Luis Gaya, Vicent Albiol i Sonia Reinaldos.

El Riu Sénia Benicarló B i el Riu Sénia Benicarló C, es van enfrontar entre ells, amb un resultat final de 6-0 per a l'equip B. Malgrat el resultat alguns de les partides van resultar bastant igualades.

El Riu Sénia Benicarló B va estar format per Álvaro Serrano, Elías Alberich, Tomas Butkis, Éric García, David Teply i Joan de Gustín.

El Riu Sénia Benicarló C va estar format per Roberto Tipán, Oscar González, Hugo Desir, Omar Mandil, Jhostin Sánchez i Martín Herrera.

La setmana vinent el Riu Sénia Benicarló A viatjarà a l'Ampolla, el Riu Sénia Benicarló a Tortosa, per a enfrontar-se al Jesús Catalonia, i el Riu Sénia Benicarló C rebrà al Gandesana.

TARDE EMOCIONANT

text VICENT T. PERIS

No puc començar aquesta crònica sense fer referència al fet més humanament important i emotiu que s'ha viscut al nostre camp de futbol en els darrers anys. Després de dèsset mesos de patiment i esforços, després d'unes inoportunes complicacions que el van dur a haver de sentir que li podien tallar la cama, va reaparèixer Layo Burriel. Dèsset mesos es diuen de seguida si ho contem en mesos, sí, però si ho comptem en setmanes o dies o fins i tot hores com les haurà comptades ell poden resultar una eternitat. Un llarg camí d'angoixa i de silenci que va dir no sé qui que, per sort, la menat a un final feliç. Els del Gol Roig el van rebre amb una immensa pancarta en què es podia llegir "Layo, l'estàvem esperant" i el públic va dedicar-li una sonora i sentida ovació en incorporar-se al terreny de joc ben entrada la segona part.

Vam rebre la UD Vall d'Uxó (sic) en ple clímax de carxoferil local, i per això l'entrada... va ser com la de sempre perquè els que anem al futbol no som molt de refinaments culinaris. Els dos-cents cin quanta, tres-cents de tots els diumenges, una gran entrada. Els vallers van vindre ací amb dos punts per baix de nosaltres i se'n van tornar amb la mateixa diferència. Vam empatar, sí, però per culpa de l'àrbitre. Com ho conto. Si el Benicarló no va guanyar va ser només per culpa dels criteris d'aplicació del reglament que va fer el senyor col·legiat. No va, el tio burro, i dona la llei de l'avantatge en una jugada que era penal i que no va acabar amb gol? No és cap tòpic, però és cert que ja fa massa temps que tota aquesta colla d'ineptes prepotents ens prenen pel pito del sereno. Sempre contra nosaltres, sempre. I el pitjor és que la gent ja ens hem fet del règim de tant me'n fot. Dos crits sense massa entusiasme de dos exaltats i au, no passe res. El públic del Benicarló, Benicarló en general, som la riota dels àrbitres, dels jugadors i entrenadors forasters, de tots. Sense anar més lluny,

diumenge un migcampista d'ells que se n'havia atipat de repartir llenya, va ser substituït; el respectable va increpar-lo amb uns modals exquisits, amb moderació (pallasso, fallera, moniato...) i ell se'ns va acomiadar llençant-nos besos amb les dues mans. I res, ni un recordatori a la seua família, ni un vine ací si tens collons, un pot al cap ni res del món. Deu ser cosa de la civilització, de l'acolloniment o vaja a saber vostè què.

Tot i l'empat a zero el partit no va resultar en absolut avorrit. La primera part va ser per als forasters -no massa- que van apretar amb certa insistència i la segona part va ser tota nostra. Óscar Garcia, Guillem Ripollés i Albert Monterde van dur de cap la defensa. Tots hi van posar ganes. Dfos jugades van marcar el devenir del matx. Una ja esmentada del penal no assenyalat i l'altra un possible gol fantasma que algú va treure de dins la porteria segurament amb la mà. Óscar va rebre a la frontal de l'àrea gran, va avançar fins arribar a la línia de fons de porteria i va fer la passada de la mort; un migcampista nostre la va rebre, es va apuntalar, va mirar la porteria, va mirar a costat i costat i, en comptes de fotre-li una pepinà directe a gol va voler-la col·locar i li va donar temps a un desesperat defensa (el porter ja batut) a treure l'esfèrica insisteixo, no sé si amb la mà, però segur que dins la porteria.

Al final, un punt que ja ens va bé. Si per salvar la categoria en necessitem aproximadament quaranta, ja en tenim trenta-u i cinc partits seguits sense perdre.

Diumenge vinent anem a Nules, al remodelat Noulàs.

Drets lingüístics

7^é

Dóna suport als mitjans de comunicació en la nostra llengua. Consumeix béns i productes etiquetats en valencià.

Amb el suport de:

Bàsquet: L'equip sènior s'imposa al Castelló en la seua visita a la capital

text VICENT FERRER fotos CBB

El sènior masculí autonòmic del Club Bàsquet Benicarló es va imposar, dissabte passat, al CB Castelló per 79-72, en un partit que es presentava complicat per als benicarlandos. Un equip que, en la primera volta, ja va guanyar en el Pavelló de Benicarló per 81-78, en un partit on els locals van malgastar una renda de 13 punts en l'últim quart.

No obstant açò, en aquesta ocasió, el Benicarló no es va deixar sorprendre i va saber administrar les seues rendes. L'avantatge va arribar a ser de 15 punts a favor dels caduferos en l'últim quart; Tot i això, la reacció dels locals a la desesperada va fer que el marcador acabara ajustant-se atés que el Castelló es va posar a quatre punts faltant pocs segons.

El Benicarló va acabar sentenciant des del tir lliure i suma una nova victòria que el col·loca provisionalment segon en la classificació, amb les mateixes victòries que l'Onda, tercer, i a dos triomfs del líder, el Vinaròs. Precisament aquests dos equips seran els pròxims rivals dels benicarlandos; derbi comarcal entre primer i segon classificat diumenge que ve dia 5 a les 18:30 al Pavelló Municipal i visita a la pista de l'Onda el diumenge 12 de febrer. Aquests dos partits, decisius per a la lluita per l'ascens.

Resta de resultats del club:

Sènior 2ª Zonal: Hotel Els Dofins Peníscola-Benicarló 82, Bétera 70

Júnior Masculí Preferent: CB Borriana 71, CB Benicarló 62

Júnior Femení 1ª Zonal: CB Benicarló 75, Mislata BC 57
Cadet Masculí 1ª Zonal: ACD Benicense 39, CB Benicarló 75

Infantil Femení Preferent: NBF Castelló Blau 51, CB Benicarló 89

Infantil Masculí Preferent: El Pilar A 66, CB Benicarló 29

Infantil Masculí 2ª Zonal: CB Benicarló Rojo 130, Bétera 10.
CB Benicarló Blanc 33, Jesuïtes Blau 48

Aleví Masculí 1ª Zonal: CB Benicarló 52, EB Vila-real 25
Patronat Castelló

Cadet Masculí 40, Amics Bernat Artola A 52

Infantil Mixt 32, CB Nules 24

Aleví Blanc 54, Amics Bernat Artola 20

Aleví Negre 53, NBF Castelló Blau 29

Benjamí Blanc 35, TAU Castelló D 22

II FESTIVAL PREBENJAMÍ COMARCAL I NATACIÓ ADAPTADA A BENICARLÓ

text i foto CNB

Diumenge 29 de Gener, a la piscina municipal de Benicarló, es varen disputar unes proves de natació, per a nedadors en formació, dels clubs Natació Benicarló i Vinaròs.

Els participants en aquest event formen part dels grups d'edat més menuts dels esmentats clubs, que encara no van a competir habitualment (5-10 anys).

També participaren, en la demostració aquàtica, un grup de nedadors del club d'esport adaptat del baix Maestrat (BAMESAD).

Dirigits pels tècnics Lucia Vicente, Carla Cornelles, Isabel Muñoz i Merche Senar, el club Natació Benicarló va presentar prop d'un centenar de nedadors. Es disputaren 2 proves individuals de 50 metres (crol i esquena).

Tothom: públic, esportistes i els voluntaris que col·laboraren en l'organització, van gaudir d'una jornada molt agradable de natació.

Al final de la jornada va a haver la pertinent entrega de premis i medalles per a tots els participants.

QUARTA JORNADA LLIGA PROMESSES BENICARLÓ

El Dissabte 28 de Gener, a la piscina municipal de Benicarló, va tindre lloc la quarta jornada de la lliga promeses de natació, per a les categories benjamí i aleví.

L'equip, dirigit per Lucia Vicente i Carla Cornelles, el formaren 33 nedadors:

Dino Buttice, Yeray Ibáñez, Iker Bertomeu, Adrián Jiménez, Cristian Sorín, Alejandro Rodríguez, Oscar Balaguer, David Balaguer, Joan Verge, Gerard Labèrnia, Joan Ballester, Paula Alcaraz, Daniela Martínez, Paula Martínez, Maitane Lacalle, Martina Caldés, Daniela Valdearcos, Bianca Ralea, Yusra Laalioui, Alicia Harris, Elsa Martínez, Diego Pérez, Dylan Villanueva, Laia García, Noemí Verge, Maria Verge, Henar Àvila, Sara Veà, Eva Valdearcos, Laura Verge, Clara Salvador, Sara Troncho i Marta Cheto.

Amb gran expectació a les grades, els de Benicarló, oferiren, al nombrós públic, molta il·lusió i ganes de competir.

Els resultats més destacats dels locals foren: la victòria, als 100 papallona, de l'any 2005, d'Henar Àvila; el segon lloc de la mateixa Henar, als 200 braça i el segon lloc de Gerard Labèrnia, als 100 braça, de l'any 2005.

